

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Kompagniets Skibbrud

Citation: Ploug, Carl: "Kompagniets Skibbrud", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 73.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-workid62076.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Kompagniets Skibbrud.

Intet Reb i Sejlet, Drengel!
Lad kun alle Klude staa!
Skal det kule saadan længe,
Maa vi dog tilsidst forgaa.
Lad kun Spryd og Ræer knække!
Lad kun springe Toug og Gi!
Storm og Død bør ikke skrække
Soldets raske Kompagni.

Sikken Sø i Smaafolks Vande!
Sikket Vejr i Livets Vaar!
Hver en Pynt af Haabets Strande
Skjult i tætte Taager staar;
Himlen er saa sort som Tjære,
Uden Stjerne, uden Sol,
Ret som om den vilde være
Paa vort mørke Sind Symbol.

Mærk, hvor Stormen Skibet ryster,
Mens den splitter Sejl for Sejl;
Det er disse kaade Lyster,
Som fra Maalet drev os fejl.
74 Strømmen klods imod os stevner,
Spottende vor haarde Nød,
Det er Verdens Dom, der hævner
Sig, fordi vi Trods den bød.

Regnen styrter ned i Strømme,
Spuler gratis Dæk og Mand;
Det er vore skjønne Drømme,
Som blev til det bare Vand.
Og en Flok af slugne Hajer
I vort Kjøl vand bid's og slaas;
Det er Rykkerne, som ejer
Mer, end de vil faa, af os.

"Klar at vende!" - Nej, lad være.
Naar man er saa vidt som vi,
Gjælder det at dø med Ære
Og en Smule Poesi.
Nej, hejs op paa Store-Toppen
Soldets Vimpel druerød,
At det ses, vi holde Troppen
Lige til den kolde Død!

Havde vi blot assureret
Alt, hvad nu gaar med til Gravs,
Thi man kunde profiteret
Ganske artig paa det Snavs:
75 Magre Tanker, tynde Toner,
Ønsker uden Maal og Rast,
Løse Vittigheds-Patroner
Er vor hele lette Last.

Hør! hun brager alt i Bunden;
Kun et Nu endnu vi har.
Sætter Bollen da for Munden!
Hvad vi levne Fanden ta'r.
Tak, I kjække, yske Drengel,
Som var til det Sidste tro!

Nu i Havets bløde Senge
Følges vi til evig Ro.